

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi P. Spółki z o.o. w G. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 1 marca 2011 r., wydanego w sprawie z wniosku P. Spółki z o.o. w G. przy uczestnictwie Skarbu Państwa – Komisji Nadzoru Finansowego o zawezwanie do próby ugodowej, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 marca 2012 r.,

odrzuca skargę i zasądza od skarżącej na rzecz Skarbu Państwa – Komisji Nadzoru Finansowego zastępowanego przez Prokuratorię Generalną kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania skargowego.

Uzasadnienie

Wnioskodawczyni P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 1 marca 2011 r., w którym obciążono wnioskodawcę kosztami postępowania w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej.

Wnioskodawczyni złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego, a zatem sądu orzekającego w pierwszej instancji rozstrzygającego o kosztach postępowania. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wydanego przez Sąd pierwszej instancji jest dopuszczalna na zasadzie wyjątku. A mianowicie, stosownie do art. 424¹ § 2 k.p.c., w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylene wyroku w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

Skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna, gdyż zaskarżone postanowienie nie mieści się w dyspozycji art. 424¹ k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie, ponadto jest ono zaskarżalne zażaleniem.

Mając na uwadze powyższe, stosownie do treści art. 424⁸ § 1 k.p.c., skargę należało odrzucić, o czym orzeczono jak w sentencji.